

РЕШЕНИЕ

№ 4137

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 21.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **137** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Г. С. К., подадена чрез адв.Р. Д. - САК, срещу Заповед №8121К-12508/16.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, в частта ѝ на Раздел I, т.1, с която е разпоредено да не се изплаща на жалбоподателката, в качеството ѝ на началник на отдел „Управление на държавната собственост и строителство“, индивидуална парична награда за 2021г. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена в противоречие с материалния закон и целта му и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретно жалбоподателката сочи, че отговаря на всички условия по заповед №8121з-1477/10.11.2021г. за изплащане на индивидуална парична награда за 2021г. – държавен служител при МВР е, към издаване на оспорената заповед не са ѝ наложени дисциплинарни наказания за периода 01.01.2021г.-10.11.2021г., не е била отстранена от изпълняваната от нея длъжност, има повече от шест месеца действително отработени на длъжността началник на отдел в ДУССД-МВР; оспорва констатациите по доклад рег.№8121р-22463/16.12.2021г. на зам. министъра на МВР, въз основа на който е издадена оспорваната заповед, като излага конкретни съображения за изключителна отговорност и натовареност на работата ѝ, като и данни за справяне със задълженията ѝ – атестационни оценки и награди. Моли оспореният административен акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателката Г. С. К., лично и с адв.Д. и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата. Претендира направените по делото съдебни разноси.

Ответникът – министъра на вътрешните работи, в съд.з. чрез юриск.Й., оспорва жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателката Г. С. К., съгласно Заповед №8121К-1504/19.04.2016г. на министъра на вътрешните работи, заема длъжността началник на отдел „Управление на държавната собственост и строителство“ при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР.

Със заповед №8121К-9085/27.07.2021г., Г. К. е временно преназначена на длъжността директор на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР, като преназначаването е прекратено със заповед №8121К-12038/24.11.2021г., считано от 25.11.2021г.

Със заповед №8121з-1477/10.11.2021г. на министъра на вътрешните работи, за постигнати резултати и съществен принос в изпълнението на целите и приоритетите в дейността на МВР през 2021г. се награждават с индивидуална парична награда в размер на 650лв., служителите на МВР, намиращи се в служебно или трудово правоотношение към датата на издаване на настоящата заповед /т.1/. В заповедта – т.2 от нея, са посочени критерии за определяне на служителите, които не се награждават - такива с наложени дисциплинарни наказания в периода 01.01.2021г. до издаване на заповедта, отстранени от длъжност, без действително отработени в МВР най-малко 6 месеца за периода от 01.01.2021г. до издаването на заповедта. Съгласно т.4 от нея, изплащането на конкретните размери на паричната награда става без да се издават персонални заповеди, въз основа на съставени от ръководителите на структури по чл.37 от ЗМВР.

Паричната награда е изплатена на жалбоподателката заедно с месечното ѝ възнаграждение за м.декември 2021г., като впоследствие е удържана, въз основа на оспорената заповед.

В доклад рег.№8121р-22463/16.12.2021г. на зам.министъра на МВР са изложени данни за установените при извършени проверки множество нарушения при сервизното обслужване на автомобилите на МВР от [фирма], при което е направен извод за липса на ефективна организация и ясни правила относно реда на изпълнение на договорите, включително липса на контрол несъздадена система за ефективност при предварителен, текущ и последващ контрол на изпълнението на сключените договори и не упражнен такав; посочено е и, че са сключени рамкови споразумения за камуфлажно облекло /костюми –зимни и летни и шапки-зимни и летни/, които не отговарят на нуждите на служителите на МВР и по конкретно на ГДПП, свързани с противодействие на миграционния натиск.

Със Заповед №8121К-12508/16.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, издадена въз основа на доклад рег.№8121р-22463/16.12.2021г. на зам.министъра на МВР, в частта ѝ на Раздел I, т.1, е заповядано да не се изплаща индивидуална парична награда в размер на 650лв., съгласно МЗ рег.№8121з-1477/10.11.2021г. на държавните служители от дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР, включително на Г. С. – началник на отдел „Управление на

държавната собственост и строителство“. Жалбата срещу заповедта е подадена на 29.12.2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от лице, имаща правен интерес от оспорването. По съществото ѝ, като провери съгласно чл.168, ал.1 от АПК законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът взе предвид следното:

С оспорената заповед от 16.12.2021г. административният орган на практика е отменил/оттеглил предходна своя заповед от 10.11.2021г., която е породила права за жалбоподателката. В тази връзка съдът съобрази следното:

Не са налице предпоставките по чл.91, ал.1АПК, доколкото оттеглянето е сторено без жалба срещу него, съответно не може да се направи преценка и за спазване на 7-дневния срок за упражняване на правомощието по тази норма.

По наличието на предпоставки за възобновяване на административното производство, съдът приема, че на практика с оглед позоваването в мотивите на заповедта на доклада на зам.министъра, административният орган е приложил основанието по чл.99, ал.1, т.2 АПК, според който влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен, ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред, от органа, който го е издал, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. Посоченото основание се свързва с откриването на нови доказателства или нови обстоятелства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни. В случая като нови обстоятелства от заповедта се извеждат несъздадената система за ефективност при предварителен, текущ и последващ контрол на изпълнението на сключените договори и не упражнен такъв; конкретно - установените при извършени проверки множество нарушения при сервизното обслужване на автомобилите на МВР от [фирма], липса на ефективна организация и ясни правила относно реда на изпълнение на договорите, включително липса на контрол; сключени рамкови споразумения за камуфлажно облекло /костюми –зимни и летни и шапки-зимни и летни/, които не отговарят на нуждите на служителите на МВР и по конкретно на ГДГП, свързани с противодействие на миграционния натиск.

Възобновяването на производството по издаване на индивидуален административен акт в хипотезата на чл. 99, т. 2 АПК е процесуален способ в едно отделно и последващо административно производство да бъде преразгледан влязъл в сила административен акт, когато по причини, независещи от административния орган и от страните в производството по неговото издаване, фактите и обстоятелствата, на които е основан актът, са неправилно установени. Т.е. дори да се приеме, че фактите по докладната записка не са били установени към издаването на заповедта от 10.11.2021г., то тази непълнота очевидно се дължи на бездействието на самия административен орган, който не е изпълнил своевременно задълженията си по чл. 36 и чл. 35 АПК за служебно събиране на доказателства и постановяване на индивидуален административен акт едва след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Поради това в случая, съдът приема, че е

неприложима хипотезата на чл. 99, т. 2 АПК, доколкото възобновяването на административното производство е използвано като средство за поправка на процесуални пропуски на административния орган, което сочи на противоречие с целта на закона.

Освен горното, съдът взема предвид, че в заповед №8121з-1477/10.11.2021г. са определени критериите за определяне на лицата, на които се изплаща паричната награда, като безспорно Г. К. отговаря на същите. С оспорената заповед, след като вече въз основа на нея са възникнали права за жалбоподателката, се въвеждат различни критерии – извършени дисциплинарни нарушения, за които не е наложено дисциплинарно наказание. Т.е. придава се правно значение на факти, ирелевантни към издаване на първата заповед.

Също така, по отношение на автомобилите, намиращи се в сервиз на [фирма] не се сочи от кога автомобилите са в сервиза, в какво качество - началник на отдел „Управление на държавната собственост и строителство“ при дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР или директор на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“-МВР, кои свои задължения не е изпълнила Г. К.. По отношение на сключените рамкови споразумения за облекло, не се сочат конкретни дати на които е станало това, за да се прецени какви са компететностите на Г. С. К. в тази връзка; не се сочат и конкретни характеристики на облеклата, поради които се прави извода, че те не отговарят на нуждите на служителите на МВР. Предвид горното съдът намира, че не се установява посочените в доклада обстоятелства, към които се препраща в мотивите на оспорената заповед, да са от значение при формирането на волята за изплащането на паричната награда с оглед извода за постигнати резултати и осъществен принос в изпълнението на целите и приоритетите на МВР през 2021г.

Предвид горното съдът намира, че ще следва да отмени оспорената заповед като незаконосъобразна.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателят ще следва да се присъдят направените от него по делото съдебни разноски за държавна такса –10лв. и за адвокатско възнаграждение -500лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №8121К-12508/16.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, в частта ѝ касаеща Г. С. К..

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Г. С. К., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: